

Який розмір допомоги по безробіттю для демобілізованих учасників АТО у службі зайнятості?

Призначення та надання матеріального забезпечення на випадок безробіття учасникам АТО проводиться з урахуванням норм Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» на підставі особистої заяви у Державну службу зайнятості.

Право на допомогу по безробіттю залежно від страхового стажу мають застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, становить не менше, ніж шість місяців за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування. Розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до середньоденного грошового забезпечення застрахованих осіб.

Калькулятор допомоги по безробіттю

Процедура, умови нарахування та виплати допомоги по безробіттю визначені статтями 22, 23 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (далі – Закон) (посилання на нормативний документ, розміщений на офіційному сайті ВРУ) та Порядком надання допомоги по безробіттю, у тому числі одноразової її виплати для організації безробітним підприємницької діяльності, затвердженим наказом Мінсоцполітики від 15.06.2015 № 613 (далі – Порядок № 613) (посилання на нормативний документ, розміщений на офіційному сайті ВРУ).

Зокрема, частиною першою статті 23 Закону передбачено, що застрахованим особам, визнаним в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували

реєстрації особи як безробітної, становить не менше ніж шість місяців за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі – Держреєстр), розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до їх середньої заробітної плати (доходу), визначеної відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.09.2001 № 1266 (далі – Порядок № 1266), залежно від страхового стажу: до 2 років – 50%; від 2 до 6 років – 55%, від 6 до 10 років – 60%, понад 10 років – 70%.

Залежно від тривалості безробіття допомога по безробіттю зменшується і виплачується у відсотках до визначеного розміру: перші 90 календарних днів 100 відсотків; протягом наступних 90 календарних днів – 80 відсотків; надалі – 70 відсотків.

Порядком № 1266 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 26 червня 2015 р. № 439) передбачено, що середня заробітна плата обчислюється центрами зайнятості з використанням даних Держреєстру.

Відповідно до пункту 9 розділу II Порядку № 613, якщо на восьмий день з дати реєстрації безробітного, який є застрахованою особою, відсутні дані в повному обсязі для обчислення страхового стажу та середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), допомога по безробіттю призначається у мінімальному розмірі, що встановлюється правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

*За матеріалами
Кіровоградського обласного центру зайнятості*

Шановні учасники АТО!

Для Вас та членів Ваших родин у Соціально-психологічному центрі м. Славутич працює кабінет фізичного відновлення.

Масаж за допомогою масажного крісла здійснює різноманітний фізіологічний вплив на організм. Швидко зніме напругу та біль у м'язах, покращить кровообіг та обмін речовин, допоможе нормалізувати нервову систему та сон, зніме больовий синдром в проблемних зонах.

Кабінет працює з понеділка по п'ятницю з 9.00 до 18.00, перерва з 13.00 до 14.00

Довідки за телефоном 2-94-21

Проблеми учасників АТО. Чи можна їх вирішити?

Що найчастіше викликає у бійця агресію?

Агресивність у бійця викликає несправедливість, з якою він стикається у тилу. Вони повертаються та бачать, що нікому не потрібні. З'являються питання: «Чого так? За кого я там воював?» Шукають винних. Бійцю кажуть: «Доведи, що ти воював». Як це чути воїну, який на фронті провів рік чи два.

Ніхто звідти здоровим не повертається. Ми у новинах часто чуємо про тих, хто приїхав без рук і ніг, досі має осколки, які хірурги не можуть дістати. А у скількох проблеми з серцем та нирками? Скільки повернулося з гепатитами і запаленням легень? Добитися безкоштовного лікування дуже важко.

Інваліди страждають на фантомні болі, від яких немає ліків. Вони чекають на разову допомогу з інвалідності, щоб продовжити лікування за межами госпіталю. Але компенсації багатьом доводиться «вигризати» у нашої держави. Держава на них намагається зекономити. Як це може не викликати агресію, та, навіть, ненависть?

Почастішали самогубства серед демобілізованих. У чому причина?

Офіційної статистики самогубства серед демобілізованих нема. Проблема суїцидів у війську ніхто не обговорює.

У багатьох випадках так дає про себе знати посттравматичний стресовий розлад. Він часто проявляється у людей, які, на перший погляд, самі можуть дати собі раду. У тих, які не скаржаться і не плачуть. Вони замикаються в собі. Можуть лежати і годинами дивитися в стелю, дивитися фільми тільки про війну, слухати пісні на військову тематику, переглядати фото хлопців, з якими служили. Такі симптоми можуть призвести до поганого фіналу. Це біда, що солдати, які прийшли з фронту, лякаються подальшого життя. Самогубства в нас стали частішими.

Що являє собою посттравматичний розлад? Як його здолати?

Це дезорієнтація та страх перед невідомим. Його ще називають «синдромом АТО» або «донбаським». Він притаманний кожному другому бійцю. Виникає після довготривалого перебування в зоні бойових дій, втрати побратимів, потрапляння під обстріли, після котлів та полону. Може проявитися одразу після повернення або через кілька місяців після демобілізації.

Багато демобілізованих шкодують, що втратили на війні друга, а самі залишилися живими. Намагаються це залити коньяком, горілкою, пивом. Хтось зловживає фармпрепаратами. Але тут не допоможуть ні заспокійливе, ні антидепресанти.

Як рідні можуть допомогти бійцеві побороти алко- і наркозалежність?

Не можна тримати вдома алкоголь. Не треба ставити пляшку на стіл. Від цього вашому сину, зятю чи чоловіку не буде легше та апетит не повернеться. Коли сп'яніє, йому важко буде контролювати свою поведінку. Агресія та перепади настрою стають нормальним явищем у людей, залежних від зеленого змія.

З наркотиками все ще гірше. Часто бійці після госпіталю зі знеболювального переходять на наркотики. Кожен препарат, який знімає біль, може призвести до наркотичної залежності. Треба приймати його не довше дозволеного терміну та комбінувати з іншими, аби уникнути звикання. Відвідувати тренінги психологів та зустрічі демобілізованих бійців.

Чому розпадаються сім'ї демобілізованих?

Часто дружини не готові сприймати чоловіків новими. Бо повертаються вони іншими людьми. Не всі здатні пройти випробування війною. Після року розлуки багато чого могло змінитися і в житті самої жінки. Дружини не намагаються знайти спільну мову з коханими. Збирають речі та їдуть до мами. Теща каже: «Кидай його. Бачиш, що з ним війна зробила. Нащо тобі такий?». Адаптацію після війни повинні пройти не тільки чоловіки, але і їхні половинки. Часто дружині треба прийняти та полюбити іншого чоловіка. Не розпитувати та не лізти в душу. Тому, хто пройшов пекло, з дружиною має бути комфортно просто помовчати. Поступатися, приймати у своє життя його побратимів.

Що допомагає адаптуватися до мирного життя швидко та безболісно?

Головне – не засиджуватися вдома. Можна повернутися до свого хобі: поїхати в ліс за грибами, на полювання, рибалку, зайнятись улюбленим видом спорту. Виїхати з сім'єю на пікнік. Повернутися на роботу або знайти нову.

90 % демобілізованих не хочуть займатися тим, що робили до війни. Дехто ризикує почати власну справу, але таких одиниці. Більшість боїться, що все можуть відібрати. Бачать, що система не змінилася і це дратує. Але все таки треба починати щось робити. Наприклад, вчити англійську, йти на курси програмування. Не можна складати руки, ламатися, здаватися. Треба ризикувати.

Чи отримують бійці належну психологічну допомогу після демобілізації?

Усюди по світу є проблеми з психологічною адаптацією бійців. Але у Штатах чи Франції бійців після повернення з бойових завдань, перш ніж відпустити додому, відправляють на відпочинок і реабілітацію. У нас їх кидають в життя. У нас навіть після полону з людиною не завжди працює психолог. Адаптаційні центри допомоги почали відкриватися, але бракує самих військових психологів. Але ж у тому, що багато воїнів повертається з війни з розхитаною психікою, винна саме держава. І необхідно зрозуміти, що психологічна допомога хлопцям потрібна не тільки після, а ще до відправлення на фронт.

*Алла Боровик,
фахівець із соціальної роботи
Соціально-психологічного центру м. Славутич
(за матеріалами Інтернет-ресурсів)*